

403

1713-1833. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ι. Μ. Ρεοντινού (Αρκαδία).
 Ίωάννα Γιανναροπούλου, «Δικαιοπρακτικά έγγραφα ἐκ τῆς μονῆς Ρεοντινοῦ», *Πελοποννησιακά* 8 (1971), σ. 205-236, αρ. 1-55.

403α

1714-1718. Φορτωτικές – ναυλοσύμφωνα. Βενετία, Ναύπλιο, Σμύρνη.
 Δ. Γκόφας, «Ἑλληνικαὶ ἐξαγωγαὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος κατ' ἀνέκδοτον ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν», *Ἐπιθεώρησις Ἐμπορικοῦ Δικαίου* 24 (1973), σ. 326-332 αρ. 1-2 (= Γκόφας, *Μελέτες Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου*, σ. 363-369, αρ. 1-2).

404

1714-1829. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα καὶ δικαστικὴ ἀπόφαση τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Ἀργολίδας. Ἄργος, Επίδαυρος (Ἀργολίδα), Ακράτα, Βαλίμι, Κάτω Ποταμιὰ, Χαλκιδονικὰ (Ἀχαΐα), Τρίπολη, Φενεός (Κορινθία).
 Σ. Κουτίβας, «Ἡ παρὰ τὴν Φενεὸν Κορινθίας μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου», *Ἀρχεῖον Κορινθιακῶν Μελετῶν* 1 (1971), σ. 80-83 αρ. 1-4, σ. 109-144, αρ. 1-22.

405

1715. Ιδιωτικὸ δικαιοπρακτικὸ ἐγγράφο. Ἄνδρος.
 Δ. Πολέμης, «Τὰ φορολογικὰ τῆς Ἄνδρου τὸ 1721», *Πέταλον* 6 (1995), σ. 103, αρ. 1.

406

1715-1905. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά ἐγγράφα, ἀποφάσεις δημογερόντων. Κῶς, Λέρος, Νίσυρος, Ρόδος, Σάμος.
 Σ. Χατζησεβαστός, *Ἀστικὸν δίκαιον εἰς Νοτίους Σποράδας ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ ἰταλοκρατίας. Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τοῦ μεταβυζαντινοῦ δικαίου*, Ἀθήνα 1977, σ. 114-117, 127-129, 195-197.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΡΟΔΟΥ. ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΤΑΙ Η ΜΗΤΡΙ-
ΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΠΡΟΙΚΩΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΞ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ
1738, 16 Δεκεμβρίου

«Ἐμπροσθεν τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ πολυχρονημένου ἀθθεντὸς ἡμῶν μουτεβελάγα τῆς Ρόδου, ἐρχομένου εἰς τὸ νησί μας διὰ τιπίσι, ὅλοι μας κοινῇ γνώμῃ, ἐζητήσαμεν τὸ παρὸν μπουγιουρδὶ παρὰ τοῦ πολυχρονημένου ἀθθεντὸς ἡμῶν διὰ τὰ προικοσύμφωνα ὅπου ἔχομεν συνήθειαν καὶ γράφομεν εἰς τὰ παιδιά μας τόσον οἱ Τοῦρκοι ὅσον καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί. Θέλομεν λοιπὸν καὶ ἀγαποῦμεν προικίζοντες τὴν θυγατέρα μας μὲ ἐγκλαβὴν καὶ παίρνοντες νόμιμον γαμβρόν, ἔτυχε θάνατος εἰς τὴν κόρην καὶ ἔχει παιδί ἀρσενικὸν ἢ θηλυκόν, νὰ μείνῃ τὸ πρᾶγμα, λέγω ἢ προίκα εἰς τὸ παιδί. Ἐτυχε θάνατος καὶ τοῦ παιδιοῦ, τότε νὰ μένουν εἰς τοὺς γονεῖς τῆς θυγατρὸς αὐτῶν. Εἰ δὲ καὶ ὁ γαμβρὸς εἶχε πράγματα ἰδικά του ἢ ἀγορὰν του ἢ ἔξοδα εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο μὲ μαρτυρίας νὰ παίρῃ τὰ ἰδικά του πράγματα καὶ τὸ ἔξοδόν του. ὅστις δὲ ἤθελε φανῆ ἐναντίος εἰς αὐτὸ τὸ μπουγιουρδὶ ὅπου ὅλοι μας κοινῇ γνώμῃ ἠθελήσαμεν (τὸ ὅποιον εἶναι γεγραμμένον καὶ εἰς τὸν Κώδικα τῆς Ἐπισκοπῆς) νὰ κινηθῆ νὰ ζητῆ κληρονομίαν ἢ νταβᾶ, νὰ εἶναι χρεώστης νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ ἱμαρέτι τῆς Ρόδου γρόσια διακόσια. Ἐβεβαιώσαμεν τὸ λοιπὸν τὸ παρὸν μπουγιουρδὶ μὲ θέλησιν τοῦ ἀθθεντὸς μας καὶ μὲ μάρτυρας...».

407

1716. Νοταριακὴ πράξις συμφωνίας καπεταναίων γιὰ ἀσκήση πειρατείας.

Ζακύνθος

Ν. Κονάκος, «Συμφωνία καπεταναίων τῆς Ζακύνθου γιὰ νὰ κουρσέψουν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν μέσα ἀπὸ τὰ καστέλια τοῦ Ἐπάκτου (21 Νοεμβρίου 1716)», *Επτανησιακὰ Φύλλα* 7/1 (1969), σ. 41-42.

1716, 21 Νοεμβρίου

«... Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν κατέμπροσθεν ἐμοῦ καὶ ὑποκάτωθεν τιμίων μαρτύρων παρὸν καὶ σωματικοί, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ καπετὰν Ἀντώνιος Παπακωστόπουλος, ὁ καπετὰν Γεωργάκης Νίκλος, ὁ καπετὰν Νικολέτος Μουζάκης καὶ ὁ καπετὰν Ἀντζουλέτος Κονάκης, τὰ ὅποια μέρη ἐσυμφώνησαν ὡς κάτωθεν. Μέλλοντος Θεοῦ θέλοντος εἰς τὸ παρὸν βιάτσο νὰ κάμουν κουσέρβα ἀναμεταξὺν τους διὰ νὰ κουρσέψουν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν, θέλουν καὶ σταμπιλίρουν μὲ τὴ θέλησί τους καὶ μὲ τὴ βουλὴ οὐλονῶνε τῶν ἄνωθε καπεταναίων καὶ ὀφιτζιάλωνε τους, ὅτι πρῶτα μὲ τὴ δύναμι καὶ θέλησι τοῦ ἀφεντὸς τοῦ Θεοῦ καὶ δεῦτερο μὲ οὐλή τους τὴν καρδιά νὰ πᾶνε νὰ κουρσέψουν μέσα ἀπὸ τὰ καστέλια τοῦ Ἐπάκτου, καὶ ὅποιος ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν καπεταναίους δὲν ἤθελε νὰ μπουκάρῃ μὲ τὸ μαστιμέντο του μέσα ἀπὸ τὰ Καστέλια, μόνε ἤθελε ἀμπατονάρει ταῖς κουσέρβαις του, νὰ εἶναι ὀμπλιγάδος χωρὶς λόγο καὶ κρίσεως νὰ πληρῶνῃ τῶν κουσερβωνέ του ὅλαις ταῖς ἔξοδαις καὶ σπέζαις ὅποῦ κάμουν εἰς τὸ παρὸν βιάτσο, καὶ νὰ μὴ ἠμπορῆ νὰ πρετεντέρῃ ἀπὸ ταῖς πρέζαις ὅποῦ θέλουν κάμουν τὸ οὐδὲ τίποτε εἰς τὸ μετρικὸ του, καὶ ἀνίσως καὶ ἐκεῖνος γυρίζοντας ὀπίσω ἤθελε κάμει καμμία πρέζα νὰ μὴν ἔχει μῆτε ἀπὸ κείνη τίποτε, μόνε νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ τῶν ἄλλονῶνε τῶν κουσερβωνέ του, μὰ Θεοῦ θέλοντος κάμνοντας ὅτι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ